

N:o 66.

Af Herr **A. P. Lind**: *Om ändrade bestämmelser i fråga om vägloئتsegares rätt till sand- och grustägt å annans område.*

Uti Kongl. brefvet den 8 Februari 1825 och Kongl. Kammarkollegii cirkulär den 4 Mars samma år finnas stadgade bestämmelser angående tillvägagåendet vid beredande af rätt för vägloئتsegare att, der godvillig öfverenskommelse icke kommit till stånd, få å annans inegor och hagar hemta sand och grus till vägunderhållets fullgörande.

Den sålunda utstakade proceduren faller sig dock allt för kostsam för vägloئتsegarne, enär, såsom jag varit i tillfälle inhemta från flera orter, utgifterna för häradsrättens fulltaliga sammanträdande å platsen för undersökningen ofta uppgår till hundratals kronor eller många gånger större belopp, än sandtägten för flera år eller i sin helhet är värd.

Vid betraktande af den enkla, billiga och ändamålsenliga anordning, som i afseende på syn i anledning af ifrågasatt afledning af vatten vid utdikning af jord är föreskrifven uti 4 kapitlet 29 § 2 stycket i Lag om dikning och annan afledning af vatten den 20 Juni 1879, har jag, vid jemförelse emellan dessa föremål för lagbestämmelser, kommit till den slutsatsen, att, enär afdikning oemotsägligen är af mera betydelse och erfordrar större insigt att bedöma, än att yttra sig öfver lämpliga platsen för och värdet af en sandtägt, det ingalunda är nödigt att betunga vägloئتsegare med den kända kostnaden af undersökning genom fulltalig häradsrätt för bedömande af sist sagda fråga, utan att denna undersökning och derpå grundade bestämmelse

lika väl som i vattenafledningsfråga kan verkställas af en utaf Konungens Befallningshafvande till förrättningsman förordnad lämplig person.

För att åstadkomma en förenkling och minskning af utgifter i förenämnda syfte, får jag alltså hemställa,

att Riksdagen för sin del ville besluta sådan ändring i nu gällande stadganden angående väglottsegares rätt till utsyning af grus- eller sandtägt och ersättning därför, att Konungens Befallningshafvande må, på ansökan, förordna länsman eller annan person, som dertill finnes lämplig, utan att vara landtbruksingeniör, landtmätare eller dylik tjänsteman, att hålla sådan undersökning och afgifva sådana bestämmelser, som afses i Kongl. brefvet den 8 Februari 1825 och Kongl. Kammarkollegii cirkulär den 4 Mars samma år.

Stockholm den 26 Januari 1886.

A. P. Lind.

N:o 67.

Af Herr **S. Johnson** i Hvetlanda: *Om efterskänkande af försellön för arrendatorer af indragna militieboställen.*

Under den tid vederbörande boställsdirektioner utarrenderade indragna militieboställen bestämdes arrendet hufvudsakligen, efter då gällande författningar, i spanmål, som skulle lösas med penningar efter medelmarkegångspris. Härtill lades äfven afgift, som benämndes försellön, hvilken, enligt de upplysningar jag här erhållit, icke var antydd